

Кушнір К.О.
Студентка ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського
Науковий керівник:
Солончук І.В., ст. викл., ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського

Ускладнення під час судового розгляду цивільної справи

За правилами цивільного судочинства по цивільній справі судове засідання має закінчитися судовою ухвалою, в якій суд повинен відповісти на вимоги, які заявив позивач і заперечив відповідач.

Але, виходячи із практики того, як мають розглядатися та вирішуватися цивільні справи, виникають випадки, коли під час розгляду справи по суті виявляють деякі обставини, які, враховуючи вимоги закону, не можуть надати можливість ухвалити судові рішення, а тільки несуть за собою деякі ускладнення судового процесу. Наприклад - відкладання розгляду справи судом і перерва в розгляді цієї справи.

На меті відкладання терміну розгляду судової справи, чи перерви в розгляді справи, являється забезпечення необхідних умов для розгляду та остаточного вирішення даної справи по суті. Щодо цих процесуальних дій підставами можуть бути ті обставини, які перешкоджають розгляду даної судової справи. Але їх може усунути суд, чи особи, які приймають участь у справі, до наступного судового засідання.

З підставами відстрочення розгляду судової справи можна ознайомитися у цивільно-процесуальному законі (ст.169,170 ЦПК), там є їх вичерпний перелік. [2]

Найбільш ідеальний варіант – це провести судовий розгляд за одне засідання, але, на жаль, не дуже реальний, враховуючи розвиток подій у цивільному процесі та виникнення істотних обставин, які не дозволяють продовжити чи завершити розгляд даної судової справи. Теоретично, такі обставини у судовому процесі мають назву - ускладнення у ході судового розгляду цивільної справи. Тобто це є визначені законом обставини, які можуть перешкоджати продовженню судового розгляду цивільної справи. [3]

У цивільно-процесуальному законодавстві існують дві основні форми, які ускладнюють цивільне судочинство, це:

- 1) тимчасове припинення провадження у справі;
- 2) закінчення судового провадження без ухвалення рішення судом по справі. Ці дві форми відрізняються між собою підставами, термінами та наслідками їх застосування.

Наприклад, перерву можуть оголосити, враховуючи необхідність подання нових доказів (ст.191 ЦПК). Коли суд оголошує перерву, він визначає, через який час буде продовжено слухання справи та про це постановляє відповідну ухвалу. А от відкласти розгляд справи – це означає перенести її розгляд, враховуючи неможливість його проведення зараз та відкладення її на тривалий час з призначаючи конкретну дату його проведення. Розглядати судову справу можливо тоді, коли будуть усунені ті обставини, які стали підставою відкладання. Що до обов'язкового зупинення провадження у справі, то воно відбувається в конкретному переліку випадків відповідно до ст.201 ЦПК.

Звісно, що складність судової справи, неявка особи на засідання, або неналежне виконання закону учасниками цивільного процесу, не може бути причиною затягування судом справи. Необхідно судам як організаторам та контролерам судочинства впливати на ці процеси, а не бути сторонніми спостерігачами. Тобто, потрібно змінювати судову

систему із чотирьох ланцюгової до трьох ланцюгової. Це має значно прискорити судочинство. Також треба ліквідувати Вищі спеціалізовані суди та залишити функціонування Верховного Суду України, як вказано в новій редакції ЦПК. Проте даний аспект на сьогоднішній день не є реалізованим на практиці. Цей підхід має розширити перелік процесуальних підстав для подання заяв щодо перегляду судових рішень. [4, с. 363]

Список використаних джерел:

1. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2004.
2. [Електронний ресурс]: <http://uristinfo.net/grazhdanskij-protsess/259-kurs-tsivilnogo-protsesu-vv-komarov/8345-sudovij-rozglyad-tsivilnih-sprav.html?start=2>
3. [Електронний ресурс]: http://pidruchniki.com/1801012358026/pravo/uskladnennya_hodi_sudovogo_rozglyadu_tsivilnoyi_spravi
4. Теоретичні проблеми цивільного процесуального права : Підручник / М.М.Ясинок, М.П.Курило, О.В.Кіріяк, О.О.Кармаза, С.І.Запара та ін.; За заг. ред. д.ю.н. професора М.М. Ясинка. — К.: Алерта, 2016.